

Tanrenga is de kortste vorm van de renga: een hokku of haiku/
senryu en een wakiku.

Van Tübingen naar Amsterdam
Rita Rosen / *Rob Flipse*

het smalle kanaal
loopt kaarsrecht door het land
– mijn fiets slingert

*de band loopt langzaam leeg,
maar mijn lief kan niet ver zijn*

In een mierenwerkgroep (ik heb een passie voor mieren, een wereld op zich) werd stilgestaan bij Hans Lodeizen, gestorven aan leukemie, 1924-1950, een groot dichter en mierenkenner. In de nazit had ik het ook over de tanrenga en ontving de dag erna o.m.:

Karel van Loon
Peter Bakker

Rennende pootjes
vormen een hecht mierenteam,
onderweg naar iets –

*met z'n alle dát weten
wat de enkeling ontgaat.*

Menige wakiku wordt korte of lange tijd ná de hokku of haiku/senryu geschreven, vaak in familieverband(en), zoals kleinzoon/kleindochter aan de grootvader/moeder; of in kleine, besloten gemeenschappen of vanuit overleveringen enz.

Hseh-Tou, 980-1052
Yuan-Wu, 1065-1135

Juist hier, juist nu waait
een zuivere, lichte wind
om onze wereld;

*hoog in de hemel, laag ook,
maar waar toch is zijn einde ...*

Soms zelfs eeuwen later. Ergens in een zonnige achtertuin in een ver continent overkwam het me: minstens 468 jaar later.

Arakida Moritake, 1473-1549
Simon Buschman, 2017

Is dat daar een bloem
die terugkeert naar haar tak ...
ach nee, een vlinder;

*na zojuist ontpopt te zijn
is-ie wég van nectargeur.*

Een tanrenga is menig keer 'een bijzondere ontmoeting' alvorens samen een renga te gaan schrijven; ofwel: om te zien of de wederzijdse klik in poëtisch proza verwoord kan worden.

Nora Schneider, Spanje, Cordoba (zie p. 06)
Simon Buschman, Zuid-Spanje

een boswandeling:
herfstgeuren doen zo aan hem
–ik mis je– denken

*die kale beukenkruin daar,
het helder maanlicht erin*

Foto: Job Degenaar

Peter de Vries, Zeist
Simon Buschman, Zeist

een winteravond –
na uren zoeken werd zij
verkleumd gevonden

*zij lag zonder een jas aan
huilend takken te tellen*